

Широградська обласна
бібліотека ім. П. М. Кіровоградського
№ 12

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

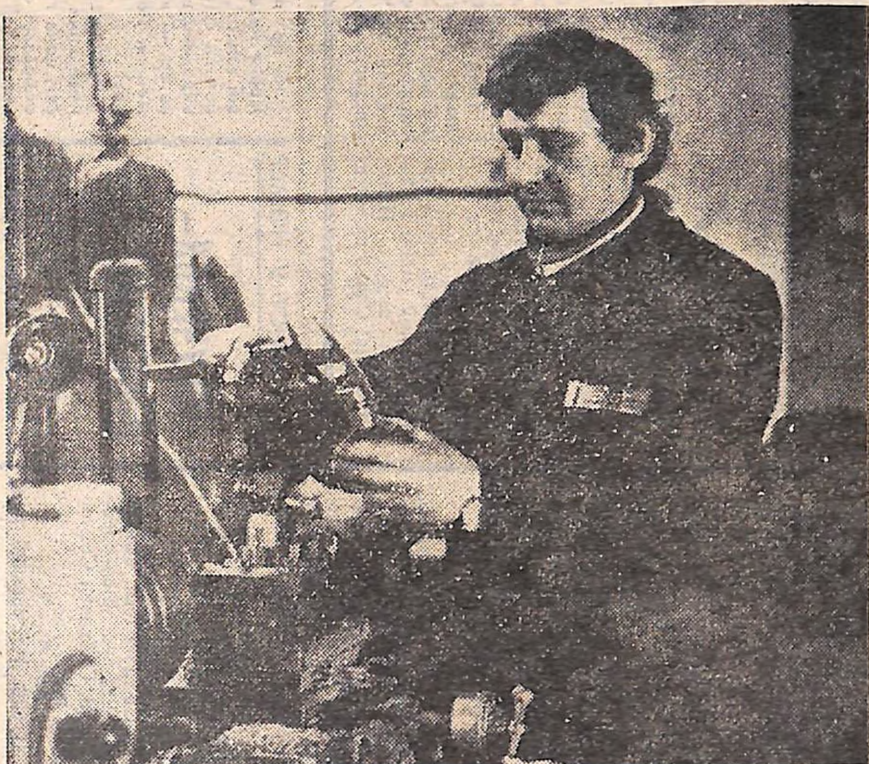
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 29 січня 1985 року

№ 13 (3520).

Ціна 2 коп.

Сім років працює токарем у механічному цеху Новомиргородського шкірявзводу комсомолець Анастасій ЛИТВИН (на знімку). Можна сказати без перебільшення — пристойно дивитися, як він працює. Будь-яке замовлення виконує добросовісно, технічно грамотно.

Турбується Анастасій про підвищення продуктивності праці, вносить цінні пропозиції, допомагає і товаришам впроваджувати передовий досвід.

У дні підготовки до виборів А. Литвин продовжує ударно нести трудову вагу.

М. Новомиргород.

Фото С. ЛЕПЕХИ.

У КІРОВОГРАДІ відбувся обласний зліт пропагандистів — учасників Великої Вітчизняної війни — перший в історії Кіровоградщини. На нього зібрався ветерани війни, які палким партійним словом, особистим прикладом виховують слухачів політшкіл області справжніми патріотами, безмежно відданими соціалістичній Вітчизні, ідеалам комунізму. На зліт було також запрошено з метою обміну досвідом групу молодих пропагандистів.

З доповіддю «Пропагандистську роботу — на рівень сучасних вимог» виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілик. Він відзначив, що пропагандисти області добре попрацювали над втіленням у життя рішень XXVI з'їзду КПРС, червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

ІДЕЙНИЙ ГАРТ

І В МИРНОМУ ЖИТТІ БІЙЦІ

нуму ЦК КПРС. Значним вклад у цю роботу пропагандистів — колишніх бійців Великої Вітчизняної. З молодим завзяттям, енергією, не желиючи себе, вони віддають усі свої сили, знання, вміння і багатий досвід юнакам та дівчатам. М. Г. Самілик вказав також на необхідність посилювати ефективність діяльності політшкіл області згідно вказівок і настанов Генерального секретаря ЦК КПРС К. У. Черненко, висловлених ним у статті «На рівень вимог розвинутого соціалізму».

В обговоренні доповіді взяли участь М. С. Корнієнко — керівник школи ідеологічного активу Олександрійського міського Компартії України, учасник битви за Москву, кавалер двох орденів Червоної Зірки; учасниця Сталинградської битви П. І. Іскрук, яка працює пропагандистом школи наукового комунізму Голованівського СПТУ № 38; колишній партизан-ковпакієць І. Є. Лукашенко, нагороджений орденами Червоної Зірки, Великої Вітчизняної війни, «Знак Пшчани», польським орденом «Партизанський хрест», — пропагандист школи основ марксизму-ленізму Новоукраїнської пересувної механізованої колони № 35 густу «Кіровоградбуд» та інші.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх пропагандистів області, у якому закликали і надалі розширювати ідеологічну роботу серед мас. В роботі зльоту взяли участь завідувач відділом пропаганди і агітації обласного комітету Компартії України І. П. Оліфіренко, завідувач Будинком політосвіти обкому партії М. Є. Сірик, перший секретар обласного комітету комсомолу І. О. Шевченко.

У НАШИХ ОДЕСЬКИХ ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

Моряки готуються до Фестивалю

«Екіпаж судна ознаменує рік 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановського руху високими досягненнями у праці, гідно зустріне XXVII з'їзд КПРС, XII Всесоюзний фестиваль молоді і студентів». Ця радіограма з теплохода «Капітан Леонтий Борисенко» надійшла в комітет комсомолу Чорноморського пароплавства (ЧМП). Екіпаж теплоходу — один із 104 КМК ЧМП, носить ім'я XIX з'їзду ВЛКСМ.

Комсомольці і молоді судна підтримали ініціативу комсомольсько-молодіжної екіпажу теплоходу «Башкирія» по організації змагання за право брати участь у перевезенні пасажирів у період підготовки до XII Всесоюзного фестивалю і виконання плану п'ятирічки до 27 липня.

Почини «Башкирія» підтримали 43 комсомольсько-молодіжних екіпажі і колективи ЧМП. У пароплаванні розгорнулася активна підготовка до фестивалю. Понад 15 тисяч молодих трудівників взяли участь у Всесоюзному суботнику, в ході якого було зареєстровано понад 70 тисяч карбованців. Ряд екіпажів суден перерахує одиноденний заробіток у фонд фестивалю.

Крім цього, комсомольці готують концертні програми, з якими виступають в інтерклубі моряків, на суднах.

У підготовці до фестивалю беруть участь не тільки екіпажі суден, які будуть займатися перевезенням понад 2,5 тисячі гостей і учасників форуму молоді світу. Майже щодня в комітет комсомолу ЧМП надходять повідомлення з колективів, які підтримали почин «Башкирії».

Комсомольська організація Одеського судноремонтного заводу імені 50-річчя Радянської України взяла шефство над ремонтом судна для майбутніх фестивалів перевезень. Проводяться конкурси професійної майстерності серед офіціантів і кухарів, обслуговуючого персоналу. Члени комсомольсько-молодіжних екіпажів вивчають історію міжнародного молодіжного руху.

О. БОЙТЕНКО.

«Три кити» прод-машівців

Коллектив одеського заводу «Продмаш» виступив з ініціативою завершити п'ятиріччя: завдання до 68-ї річниці Великої Жовтня. Продукція «Продмашу»

добре відома не тільки в нашій країні, а й за кордоном. Одеські зерносушарки, автоборошновози, трієри для очистки зерна від домішок, вищесортні агрегати для потреб харчової промисловості користуються великою популярністю.

На заводі звичними стали безстатні із числовим програмним управлінням, діє роботизований комплекс, центр обробки інформації.

Говорить головний інженер заводу В. С. Касаткін:

— Основними в перебудові виробництва були три моменти: організація праці, підвищення технічного рівня машин, які випускаються, і підвищення технічного рівня самого заводу. Такі от «три кити», на яких усе тримається.

Віктор Сергійович розповідає про поліпшення умов роботи, побутового обслуговування, показує фотографії заводської бази відпочинку, нового туртожитку на 656 місць. Зупиняється на здавалася б, дрібницях у горівничні із масштабами загального будівництва і реконструкції — на цехових чайних куточках. Щоранку в цеху робітники безплатно одержують свіжозаварений чай і тістечка. В обід сюди привозять і лірички, бутерброди. Тут же під час обідів — виступи заводської художньої самодіяльності. У результаті поліпшується настрій і, як правило, підвищується продуктивність праці.

Якщо ж торкнутись суто виробництва — змінило систему планування, наголос став на своєчасному запуску деталей, вузлів і машин у виробництво.

Ось що зауважує бригадир комсомольсько-молодіжної бригади цеху № 5 О. Коліменко:

— Раніше кожен із 18 членів нашого КМК робив певну кількість деталей не знаючи, чи виправдано це в даний момент. Тепер по-іншому. Бригада знає, що ми повинні не просто гнати вал за принципом чим більше, тим краще, а зробити певний комплект деталей, скажімо, для томатно-сокових агрегатів з певним їх запасом. У результаті — економлять час і метал. Зросла відповідальність за свою роботу.

За три роки освоєно виробництво 9 нових виробів, вдвічі збільшився випуск виробів вищої категорії якості.

Для підвищення заводського технічного рівня впровадили верстати із ЧПУ, перші роботи й автоматичні лінії. Завод для обслуговування цих пристроїв побузував своє ПТУ. Про майбутні кадри, отже, потурбувався теж.

Можна з упевненістю сказати, що недалеким той час, коли в оновлених, просторих цехах «Продмашу» на повну силу завершує роботу, і підприємство йтиме до нових віх у своїй біографії.

О. ЛЕСКОБА.

Переможців визначено

За підсумками соціалістичного змагання комсомольців та молоді республіки, зайнятих на збиранні врожаю та заготівлі кормів у 1984 році визначено переможців:

Володимир ДІНУЛ із колгоспу імені Шевченка Добровеличківського району — серед молодих жаткарів по зоні Степу. Своєю жаткою ЖРС-4,9 під час минулорічних жнив скошив зернові на площі 714 гектарів. Нагороджений Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України та цінним подарунком. Його переможця занесено до Книги пошани Української Республіканської орденів Леніна, Жовтневої Революції та Червоного Прапора комсомольської організації.

Микола ГОЛУБЕНКО, механізатор колгоспу «Україна» Новоархангельського району, Володимир КУШНІРОВ, комбайнер колгоспу імені Карла Маркса Новоукраїнського району, Володимир ПОЛИСЬКО з колгоспу імені Щорса Долинського району — зайняли призові місця і нагороджені знаками ЦК ВЛКСМ «Золотий колос» та пам'ятними подарунками.

Учні Веселівської сш Бобринецького району посіли перше місце на заготівлі кормів по зоні Степу.

ВИЩА ФОРМА ДЕМОКРАТІЇ

«Радянська влада — вища форма демократії» — такою була тема чотирьох конференцій, яку провели у трудових колективах свідомої ферми колгоспу імені XXII з'їзду КПРС працівники районної бібліотеки.

Старший бібліотекар Л. О. Ткаченко виступила з питанням «Верховна Рада УРСР — найвищий орган державної влади республіки».

Про свою депутатську діяльність, а також про місцеві Ради народних депутатів як масові органи Радянської влади розповіла передова співпраця, депутат районної Ради народних депутатів О. В. Фіщенко. Її доповнила завідувача фермою, депутат селищної Ради Г. Ф. Ополонієв.

У цей же день у колективі будівельно-монтажної бригади цього господарства нами було проведено день інформації на тему «Депутати — повноважні представники народу».

Г. ПАНАСЮК, завідувач відділом обслуговування центральної районної бібліотеки.

«ГОЛОСУЮ ЗА МИР»

«Справжнє народо-владдя» — з таким ус-

ВИБОРИ ДО РАД

ним журналом завітали до нас на ферму, культури працівники, вчителі та учні Новоукраїнської восьмипрічної школи.

Першу сторінку — «Демократія Країни Рад» відкрила директор сільського будинку культури В. С. Дяченко.

— Бути депутатом, — запевнила присутніх вчителька Н. В. Кузьміна, — це велика честь і відповідальність.

«Голосує за мир і шаста на землі» — так називалася третя сторінка журналу. Її висвітлювала бібліотекар Н. Колбасіна, яка розповіла про вклад у справу миру їхніх земляків.

Четверта сторінка була музичною — «За розквіт Вітчизни, за шаста народу». Її представили учні Тетяна Коструб, Олена Песярівська та Наталя Машковська під керівництвом баяніста, художнього керівника клубу В. Б. Песярівського.

Д. ЦВІТЕНКО, доярка колгоспу імені Жовтневої революції.

Добровеличківський район.

ВІТРИЛА

сторінка для старшокласників

№ 2 (21)

КИМ БУТИ? ЯКИМ БУТИ?

...Шкільний зал десятиріччя був спеціально підготовлений до цього незвичайного диспуту. Посередній приміщення на листку ватману введено слово Муси Джалілі:

Стоїть жити,
щоб в землю врезати
след полюбивше,
щоб твоє осталося
дело.

Словно дуб
тисячелетний.

На стінах — плакати «Удосконалюй себе», де самі ж старшокласники запропонували кілька десятків запитань на зразок:

«Жити з гордістю — що це означає?», «Що таке почуття обов'язку?», «Які професії романтичні, а які буденні?», «Що означає бути справжнім другом?»...

Що ж спонукало учнів і вчителів організувати диспут на таку тему? Буквально за кілька днів у десятих класах пройшли уроки позакласного читання по книзі В. Ліпато-ва «І це все про нього». З курсу російської літератури якраз завершилося вивчення роману М. Островського «Як гартувалася сталь». Диспут же став продовженням розмови про честь, обов'язок, любов до Батьківщини, принципи і безкорисливість, культуру поведінки, боротьбу з міщанством і культом речей. Свої погляди з цих питань висловили багато хлопців і дівчат.

Ось кілька з них. **Віктор ШАШКО:** — Невдовзі я визнаю, що на членському квитку організації прогресивної англійської молоді надруковані слова: «Найдорожче у людини — це життя. Воно дається їй один раз і прожити його треба так...».

Мене вразило це. У капіталістичній країні і раптом думки нашого Павки Корчагіна! Слова письмен-

ника, який боровся за Радянську владу, все своє життя віддав справі революції, комсомолу. Тому, вважаю, гордістю для всіх радянських людей повинно бути служіння своїй Батьківщині. Для нас же, учнів, воно проявляється у відмінному навчанні, боротьбі за знання.

Віктор ОСТАПЕНКО: — Треба, щоб зі шкільної партії нас краще орієнтували у найрізноманітніших професіях. Адже не відкрив нічого нового, сказавши, що тільки тоді людина відчуває насолоду від праці, коли робить це творчо, з душею. Хоча не розумію, як можна трудитися натхненно у такій спеціальності як дівріник і її подібні.

Віктор ПРЯДУН: — Ти неправий. Я не пам'ятаю, де саме читав, але зміст прочитаного пам'ятаю точно. Йдеться про те, що в жарку літню пору шляхом ішов чоловік. Назустріч йому один за другим три робітники копали тачки, навантажені камінням.

— Що ти робиш, добрий чоловіче?

— Хіба не бачиш? Тягну прокляту тачку.

Другий відповів так:

— Я заробляю хліб для сім'ї.

А третій, показуючи на великий красивий будинок, з гордістю промовив:

— Я буду білосніжний палац.

Мені сподобалося це оповідання і те, як люди по-різному підходять до своєї роботи, до всього, що їх оточує, а значить, і до себе. Отже, будь-яка професія почесна, якщо до неї ставитися з душею.

Таня СІКОРСЬКА: — Є люди, у котрих життєва позиція така: «Моя хата скраю», «А чому я?». Вони завжди дотримуються неписаного правила: «Своє

сорочка ближче до тіла». Так міркують пристосовані. Відверто кажучи, і ми не завжди робимо так, як цього велить совість. Приклад? Будь ласка. Всі ми читаємо цікаві книжки, де йдеться про благородні вчинки. А якщо на твоїх очах когось б'ють, ображають? Порядна людина обов'язково повинна втрутитися, допомогти слабшому. А як робимо іноді ми? Нерідко відвертаємося, просто проходимі мимо. Ніби нічого поганого і не скоїли, а тільки пізніше совість все одно мучить. Саме так було і мені, коли я ходила в шостий клас. Сьогодні навіть соромно про це згадати. А за твір «Якби я була героєм...» я одержала гарну оцінку. Виходить, написати твір — це одне, а допомогти — це зовсім інше?

Лариса КОВБАСЮК: — Ми хочемо, щоб дорослі не підкреслювали на кожному кроці про свій багатий життєвий досвід. Все це наживне.

Сергій ТОМЧЕНКО: — Батько мого друга щодня йому нагадає про те, що коли він ріс, то жив у проголоді, але вчився добре, ходив у полатанову, злевчастинському. Іноді мій товариш не витримує і каже, що краще і він жив би, як колись батько, ніж вислуховувати отакі розмови...

Диспут закінчився. Його учасники виходили із залу, як мені здалося, трохи іншими, ніж раніше. Треба сказати, що один диспут, навіть найкращий, не може відразу змінити молоді душі. Але викликати бажання, прагнення стати кращим, безумовно, може, і повинен.

М. ЧУБ.
вчитель Перегонівської СШ.
Голованівський район.

НАША ПОШТА

НА КОНВЕРТІ— «ДЛЯ «ВІТРИЛ»

«Боротьба за мир в наші дні — справа першочергова, і це розуміють не тільки дорослі, а й діти. А тому й не дивно, що в конкурсі політичного плакату, який пройшов у Великоднічеській восьмирічній школі Новгородківського району під девізом «Дітям світу потрібний мир», взяли участь майже всі учні.

Жюрі відзначило призми 10 найкращих робіт. Нагороди були вручені на загальношкільній лінійці.

П'ять найкращих плакатів рекомендовано на районний огляд-конкурс, який проводить будинок піонерів», — про це розповів «Вітрилам» директор восьмирічки В. П. Мошуренко.

Чимало листів у нашій пошті, де йдеться про трудове виховання школярів. Саме такі повідомлення прийшли від І. Сівака з Вільшанського та В. Лузанського з Голованівського районів.

Вечір-зустріч з передовиками сільськогосподарського виробництва пройшов у Канізькій СШ Новомиргородського району. О. В. Саєнко, вчитель десятирічки, пише, що його ініціаторами та організаторами були учні восьмого класу С. Ільченко, Т. Першич, О. Сердюк, О. Урсатій та інші.

«Чи виростуть «білі лебеді» — так називається лист нашого постійного автора з Кіровограда В. Каюкова. Він продовжує розмову, що зав'язалася після перегляду кінофільму «Опудало».

Усім нашим кореспондентам — велике спасибі. Чекаємо нових ваших листів, друзі!

Солдацьким вдовам — піонерську і комсомольську шану

Незабутній подвиг тих, хто загинув за мир і свободу народу. Вони будуть вічно жити в пам'яті майбутніх поколінь, назвах вулиць і шкіл, міст і кораблів. Але пам'ятаючи тих,

МИ — ЗА МИР!

СМУТОК МАТЕРІ

Давно заросли травною окопи на полях, де рвалися бомби і снаряди, зацвіли там волошки і сокирки як символ миру і щастя на землі. І люди завжди з особливою увагою вклоняються світлим образам героїв. У кожній радянській сім'ї, кожному домі пам'ять про них священна, незгасна.

Тисяча чотириста вісімнадцять страшних днів і ночей під вибухами, осколками й мінами. Життя

у мільйонів людей забрала Велика Вітчизняна. Мужньо боролися на фронтах війни радянські бійці. Наші земляки також з великим героїзмом знищували фашистську нечисть. Серед них був і наш односельчанин Михайло Куценко.

Нестримна навала ко-

валідом. Хочу розповісти також і про свого діда Прокопа, який все життя носив в собі осколок важкої осені сорок третього. Страхіття війни не обминули практично жодну радянську сім'ю. Торкнули вони своїми чорними крилами і моїх рідних.

Сидить за столом бабу-

почерком. У листі писалося, що старший лейтенант І. М. Буртовий загинув смертю хоробрих. Залишився у матері один син Михайло. Йому не було й вісімнадцяти. Через товаришів зв'язався з партизанами. Невдовзі одержав бойове завдання — підпалити комбайни, щоб не дати зібрати урожай фашистам. Та не зуміли поміченими повернутися у загін. Фашисти скопили їх, але жоден не промовив ні слова. Загинувли хлопці смертю хоробрих.

І ось у травні нинішнього року в сороковий раз вийде на шлях мати-солдатка Оксана Буртова зведе свої заплакані очі в той бік, куди сорок років тому провела своїх синів, і низько схилить свою сиву голову...

А. ДІБОВА,
учень 10 класу Бірківської СШ.
Олександрівський район.

ХОЧУ

ЛИСТУВАТИСЯ

Перш, ніж опублікувати нові адреси для листування, хочемо привітати рядків з двох листів наших читачів.

«...Я читав січневий випуск «Вітрила». Не розумію, чому ви даєте лише адреси дівчат. Хіба не шукають собі друзів і хлопці? Пропоную свою адресу:

317819, Олександрівський район, с. Розумівка, Голінський Олександр.

Вчуся в 9 класі. Займаюся баскетболом, футболом, шахами».

«Добрий день, «Вітрила»! Довго думала і вирішила написати листа. Ви часто друкуєте адреси дівчат. Я теж вирішила написати трьом дівчатам, але все марно. Відповідей немає три місяці, хоча живу вони від мене недалеко... Писала я І. Міхеевій із селища Власівка Світловодського та А. Сюкало з Кіровоградського району».

Вважаю, дуже негарно не відповідати на листи, навіть якщо й одержуєш їх багато. Можливо, хтось захоче написати мені — будь ласка.

317710, м. Долинська, вул. Будьонного, 3, Горпенко Ірина».

316005, м. Кіровоград-5, вул. Короленка, 40, кв. 18, Баркалан Ігор (16 років). Цікавиться сучасною естрадною музикою, займається завішуванням, легкою атлетикою.

317452, Маловисківський район, с. Велика Виска, вул. Шевченка, 52, Бордіян Тетяна (16 років).

м. Світловодськ, селище Власівка, вул. Лівобережна, 11/8, Ольховик Світлана (8 клас).

317926, Петрівський район, с. Новий Стародуб, вул. Шкільна, 9 «Б», Тараканенко Алла (9 клас). Займається малюванням, любить музику.

317804, Олександрівський район, с. Красносілька, Дішова Ганна (8 клас).

317904, Олександрівський район, с. Дівоче, вул. Чкалова, 3, Столярська Світлана (7 клас).

316026, м. Кіровоград-26, вул. Червонозоряна, 17, кв. 2, Ткаченко Світлана.

317552, Новоархангельський район, с. Копенкувате, Олійник Валентина.

317900, м. Олександрія, вул. 6 Грудня, 40, кв. 3, Каський Сергій (10 клас).

ЛИСТ У НОМЕР

ДОРУЧЕННЯ— ПРОБЛЕМА?

«Добрий день, дорога редакція!

До вас звертається учениця восьмого класу з м. Олександрії. Кожний номер газети я уважно проглядаю. І нерідко знаходжу публікації про клас, як колектив. Мені теж хочеться розповісти про свій клас, але з болем в душі. Можливо, я й неправильно оцінюю своїх товаришів.

У кожного учня у класі є певне доручення. Але виконувати їх ніхто не хоче. Якщо нагадувати когось про це, так зразу ж можна почути незадоволення.

Класний керівник Тетяна Антонівна якось просила членів редколегії зробити класний куток. Не зробили. Підготувати політиформатію — теж проблема. Дівчата ще хоч за щось братися. Але хлопці... Ко-

чи не правда, красномовну назву дав своїй повісті, яка щойно побачила світ у книжковому видавництві «Веселка», її автор — київський письменник Леонід Сапожников?

Незважаючи на загально невеликий формат та обсяг, вона густо «заселена» образами сміливих і мужніх людей у міліцейських шинелях, які своїм прямим обов'язком вважають справедливість і захист правопорушників.

Ось постать перед нами образ Ігоря Бульнова — випускника університету, юриста, консультанта об'єднаного «Вино-фрукти». Непосидючий, за натурою, схильний до постійної змі-

вірливих громадян, під приводом встановлення в квартирі телефону, забачила світ у книжковому видавництві «Веселка», її автор — київський письменник Леонід Сапожников?

Незважаючи на загально невеликий формат та обсяг, вона густо «заселена» образами сміливих і мужніх людей у міліцейських шинелях, які своїм прямим обов'язком вважають справедливість і захист правопорушників.

Ось постать перед нами образ Ігоря Бульнова — випускника університету, юриста, консультанта об'єднаного «Вино-фрукти». Непосидючий, за натурою, схильний до постійної змі-

«Наш номер—02»

ни вражень, залишає він тиху заплаву робочого столу і з допомогою свого колишнього однокурсника Сашка Бикова пере-ходить працювати в органи міліції.

Вже під час першого знайомства із заступником начальника районного уп-

роїв Л. Сапожникову не тільки письменницький хист, а й робота позаштатного працівником міліції в час написання твору.

Повість має чітку професійно-орієнтаційну спрямованість. Батько Ігоря був слідчим, молодший брат старшокласник Гліб таж

«Чи виростуть «білі лебеді» — так називається лист нашого постійного автора з Кіровограда В. Кірюкова. Він продовжує розмову, що зав'язалася після перегляду кінофільму «Опудало».

Усім нашим кореспондентам — волико спасибі. Чекаємо нових ваших листів, друзі!

Солдатським вдовам — піонерську і комсомольську шану

Незабутній подвиг тих, хто загинув за мир і щастя, за свободу рідного народу. Вони будуть вічно жити в пам'яті майбутніх поколінь, назвах вулиць і шкіл, міст і кораблів. Але пам'ятаючи тих, хто навечно вписав своє ім'я в Літопис Великої Вітчизняної, ми не повинні і не маємо права забути і про жінок та матерів, які несуть на своїх плечах тягар втрати рідних і близьких. Тому учні нашої школи виступили з ініціативою почати в районі операцію «Солдатським вдовам — піонерську та комсомольську шану». У десятирічці вже створено групи, що надають посильну допомогу вдовам, одиноким людям.

Так, учні 5 «Б» класу разом зі своїми загоновими вожатами дев'ятикласницями Іриною Демиденко, Світловою Лозовою, Зіною Маржановською постійно провідують О. П. Головаченко. Носять воду, ходять у магазин. Ніби й нескладна робота, а яка допомога старенькій!

Десятикласники Н. Тюпа, Н. Суржик, С. Липа, С. Маслюкова та інші взяли під своє шефство вдову Г. М. Кисіль. Нелегка доля у цієї жінки. Загинув у ооки війни її чоловік не повернувся до однієї домішки четверсінців Ганни Михайлівни. Скільки треба сили волі, мужності, щоб пережити таке горе!

У кожному класі нашої СШ є юнарицька група, за якою закріплено мікрорайони селища, де проживають солдатські вдови. І ми намагаємося, щоб всі вони відчули теплоту і щирість нашої турботи.

Т. ДЕЙНЕГА,
учениця 8 «А» класу
Компаніївської СШ.

Відступити від мрії?

Пам'ятаєте, старшокласники, торік, а точніше 27 вересня, у черговому випуску «Вітриля» у матеріалі «Пос своїм майбутню професію» Ольга Хоменко ділилася враженнями про своє навчання в Олександрійському культурно-освітньому училищі.

Невдовзі листовища приїде нам іще одного листа від цієї дівчини такого змісту:

«Після опублікування мого виступу у «Вітрилях» до мене почали надходити листи з багатьох куточків нашої області. В них дівчата просять до-

кладніше розказати, яка ж вона, моя майбутня спеціальність — бібліотекар. Приміром, Віта Брич-ка написала, що вступала до нашого училища, але не пройшла по конкурсу. І їй дуже прикро від того, що разом з нею, в одному класі вчиться дівчина, яка вступила на бібліотечний відділ закладу,

та провчившись трохи, покинула його.

Але, на жаль, трапляється ще й не таке. Я знаю кількох дівчат, котрі вчаться разом зі мною, але бібліотечна справа для них дуже далека. Вона їм зовсім не до душі. Певно, що з таких справжніх бібліотеків ніколи не буде.

О. ХОМЕНКО.

Оксана БАБКО, старшокласниця Добровеличківської середньої школи, була делегатом XXIII обласної звітно-виборчої комсомольської конференції. Про все почуте там, про незабутні враження і нові знайомства ділячись розповіла своїм друзям по навчанню.
На знімку: Оксана (друга ліворуч) разом із подругами Аллою НІКОЛАЄНКО, Людмилою ЗАПОРОЖЕЦЬ і Оксаною КОРЖАН.
Фото В. ГРИБА.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

ЦІКАВА І РОМАНТИЧНА

Про професію зв'язківця ми розповідали не раз. Але потік листів не припиняється. Зокрема, С.-Рябошанко з Добровеличківського, В. Кірюкова з Компаніївського, О. Гараєва із Світловодського районів, І. Чорна і Т. Грім з Кіровограда, В. Васильчик з Малої Виски просять детальніше розповісти про Кіровоградське СПТУ № 9.

Наш громадський кореспондент П. ДОВБНЕНКО зустрівся з директором училища Євгеном Борисовичем ТЕРЬОХІНИМ. Ось що він сказав:

— Наш заклад готує радіомеханіків по обслуговуванню та ремонту ра-

діотелевізійної апаратури, операторів зв'язку, електромонтерів станційного обслуговування міського телефонного зв'язку, телеграфістів, кіномеханіків, телефоністів міжміського телефонного зв'язку. Зараховуються особи, що закінчили 10 класів без вступних екзаменів після співбесіди з курсу фізички в обсязі програми середньої школи.

У 1985—86 навчальному році плануємо прийом учнів із освітою за вісім класів на спеціальності: телефоніст, телеграфіст, електромонтер станційного обслуговування.

Підколектив приділяє велику увагу всебічному розвитку кожного юнака

та дівчини. Активно працюють хорівий, танцювальний гуртки, популярність здобув і наш ВІА.

Хто хоче займатися спортом — будь ласка. Можна відвідувати найрізноманітніші секції — з футболу, волейболу, легкої атлетики, плавання.

Якщо учень закінчив ПТУ на «відмінно», то він має право позачергового прийому до вузу. Він складає тільки один екзамен.

Багато випускників училища продовжують свою роботу у лавах Радянської Армії. Це телеграфісти, телефоністи, радіомеханіки. Серед них багато дівчат, які знайшли своє покликання у професії військового зв'язківця.

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

ЧОМУ І ЯК ВЧАТЬ У ШКОЛАХ США

★ «Нью-Йорк таймс» повідомив про дослідження, проведені в школах країни. Виявилось, що 40 процентів американських старшокласників впевнені, що Ізраїль — арабська держава.

★ Дослідження, проведені в школах Бостона в 1982 році, показали, що більше 15 процентів учнів беруть з собою на заняття зброю. За даними статистики, наприкінці 1983 року в американських тюрмах знаходилося рекордне число правопорушників — 438830 чоловік. Половина з них — молоді.

★ За свідченням американського «Фонду захисту дітей», через нестачу засобів у батьків кожен четвертий школяр у США кидав навчання, не одержавши середньої освіти. Серед темношкірих дітей школу не закінчує кожен другий.

[За матеріалами тижневика «Аргументи і факти»].

317452, Маловисківський район, с. Велика Виска, вул. Шевченка, 52. Бордія Тетяна (16 років).

м. Світловодськ, селище Власівка, вул. Лівобережна, 11/8, Ольховик Світлана (8 клас).

317926, Петрівський район, с. Новий Стародуб, вул. Шкільна, 9 «Б», Тараненко Алла (9 клас).
Займається малюванням, любить музику.

317804, Олександрівський район, с. Красносілка, Дашкевич Ірина (8 клас).

317904, Олександрівський район, с. Дівоче, вул. Чкалова, 3, Столярська Світлана (7 клас).

316026, м. Кіровоград-26, вул. Червонозоряна, 17, кв. 2, Ткаченко Світлана.

317552, Новоархангельський район, с. Копенкувате, Олійник Валентина.

317900, м. Олександрія, вул. 6 Грудня, 40, кв. 3, Каський Сергій (10 клас).

317926, Петрівський район, п/в Степове, Васічева Ірина (9 клас).

317134, Кіровоградський район, п/в Степове, Васічева Ірина (9 клас).

Добровеличківський район, с. Липняжка, вул. Лугова, 23, Грачова Валентина (8 клас).

317444, Маловисківський район, с. Хмельове, вул. Чапаєва, 23, Грабовська Ірина (8 клас).

ДОРУЧЕННЯ— ПРОБЛЕМА?

«Добрий день, дорога редакціє!»

До вас звертається учениця восьмого класу з м. Олександрії. Кожний номер газети я уважно проглядаю. І нерідко знаходжу публікації про клас, як колектив. Мені теж хочеться розповісти про свій клас, але з боєм в душі. Можливо, я й неправильно оцінюю своїх товаришів.

У кожного учня у класі є певне доручення. Але виконувати їх ніхто не хоче. Якщо нагадувати когось про це, так зразу ж можна почути незадоволення.

Класний керівник Тетяна Антонівна якось просила членів редколегії зробити класний куток. Не зробили. Підготувати політичформацию — теж проблема. Дівчата ще хоч за щось беруться. Але хлопці... Кожен з них так і заявляє: «Навіщо все це мені?». Тож хоча вчилися б добре, але і цього немає. Мало того, що уроки не вчать, а ще й погано поводити себе під час занять.

Що ж робити в такому випадку? Дуже хочеться, щоб учні нашого класу були активними, зацікавленими в усьому. Адже шкільні роки такі прекрасні!

Нехай мої ровесники обласлі порадять, почварт, чим все ж таки можна захопити восьмикласників.

З повагою В. САГАТЮК.

вій повісті, яка щойно побачила світ у книжковому видавництві «Веселки», її автор — київський письменник Леонід Сапожников.

Незважаючи на загальноневеликий формат та обсяг, вона густо «заселена» образами сміливих і мужніх людей у міліцейських шинелях, які своїм прямим обов'язком вважають справедливість і правду.

Ось постіє перед нами образ Ігоря Буянова — випускника університету, юрисконсульта об'єднання «Вино—фрукти». Непосидючий за натурою, схильний до постійної змі-

квартири телефону, рве грошовий розрахунок готівкою і безслідно зникає.

Про таких типів як Хватов наш знаомий Забудинко висловлюється прямо і категорично: «Це — хворі люди, яких треба лікувати. Є у міліції щось спільне з медициною. Профілактика? Так. Краще скромно попередити злочин, ніж ефектно і героїчно його розкрити».

Автор повісті вчить і навчає розповідати нам про звичайні напружені будні працівників районного відділу внутрішніх справ. Допомогає в розкритті психології своїх ге-

«Наш номер—02»

ни вражень, залишає він «тиху» заплаву робочого столу і з допомогою свого колишнього однокурсника Сашка Бикова пере-

ходить працювати в організації міліції.

Вже під час першого знайомства із заступником начальника районного управління внутрішніх справ Забудинком він чує слова, у правильності яких доведеться переконатися мало не щодня: «Робота у нас не з приємних, однак творча — реценції немає і бути не може».

Поступово вводять молодого оперативного працівника в курс справи довірених офіцерів міліції Василь Георгійович Орловський та Федот Васи-

льович Князев. А справтих нагальних — ой як багато! «Борис Хватов ні в чому не мав відмови, ще з дитинства. Мати працювала вахтером, щовечора розносила телеграми, хоча так боліли ноги... Однак син не допомагав, ріс байдужим та безпринципним. Як засвідчує сам автор: «Речення, колись списане з шкільної дошки «Без праці щастя не буває», так і залишилося вправою з мови, а не мудрою заповіддю».

Потім обирає девізом для життя іншу відому цитату: «Робота — не вове...». Марить південними пляжами та білосніжними пароплавами, але де ж дістати гроші на все те, що так гарно наснилося? Тож, видаючи себе за уявного майстра АТС, стукає в двері безпечно до-

роїв Л. Сапожникову не тільки письменницький хист, а й робота позаштатним працівником міліції в час написання твору.

Повість має чітку професійно-орієнтаційну спрямованість. Батько Ігоря був слідчим, молодший брат старшокласник Гліб теж мріє піти шляхом батька і старшого брата. І хоча разом із друзями йому вдалося затримати злочинця на прізвисько «Бородань», все ж майбутня робота в міліції вважається йому здебільшого в «рожевих фарбах».

Тепло розповідає письменник про дружбу братів Буянових, які в усьому наслідують слова померлого батька, що стали дороговказом: «Треба робити в житті краще, на що здатний, а в нагороді самі тебе відшукають». Врешті-решт, і не в нагородах вахтером, щовечора розносила телеграми, хоча так боліли ноги... Однак син не допомагав, ріс байдужим та безпринципним. Як засвідчує сам автор: «Речення, колись списане з шкільної дошки «Без праці щастя не буває», так і залишилося вправою з мови, а не мудрою заповіддю».

Повість Леоніда Сапожникова «Наш номер—02», що став символом радянської міліції, написана у формі пригодницького жанру, простою і дохідливою мовою. І хоча розрахована вона на учнів середнього та старшого шкільного віку, її із задоволенням прочитає і доросла людина. Цьому сприяє і гарне оформлення книжки.

А. САРЖЕВСЬКИЙ.

МІСЛЯ ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«ДОЗВІЛЛЯ У ПІДВОРІТТІ?»

У матеріалі під таким заголовком, опублікованому у «Вітрилах» № 8 за минулий рік йшлося про незадовільну роботу з підлітками по місцю проживання у м. Світловодську.

Як повідомив редакцію перший секретар міського комсомолу С. Якимен-

ко, факти, викладені в публікації, мали місце.

Останнім часом з боку міського комітету ЛКСМ України активізувалися роботи по організації дозвілля підлітків та контроль за його проведенням. Зокрема, створено міський політичний клуб старшокласників «Час, події, люди», у традиційному конкурсі «Молоді голоси» взяли участь ансамблі дитячо-підліткових клубів при деяких жеках, куди входять і хлопці, схильні до правопорушень. Систематично організовуються рейди по перевірі закладів культури, де проводять своє дозвілля молоді.

ДО 125-РІЧЧЯ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А. П. ЧЕХОВА

Джерело творчого натхнення

У житті й творчій діяльності видатного російського письменника, активного громадського діяча А. П. Чехова (1860—1904) велике місце займала музика. Антон Павлович любив слухати талановитих скрипалів, віолончелістів, піаністів, співаків. Глибоко запала в серце письменника народна пісня, котра навчала мудрості, наполегливості, любові й поваги до свого народу. Музика і пісня були вірними і надійними супутниками в житті, а нерідко і джерелом творчого натхнення.

Потяг до музики в А. П. Чехова виявився рано. Ще в дитячі роки обдарований хлопчик брав активну участь у церковному хорі, пізніше в інших хорових колективах. Позитивний вплив на загальний рівень А. Чехова мало стрімке музичне життя Таганрога, де жив письменник в 70-ті роки.

У будинку Антона Павловича на Великій Якиманці в Москві часто влаштовувались музичні вечори з участю молодих музикантів. «У нас ловили дим консерваторів...» — так жартома говорив письменник про студентів московської консерваторії, які своєю музикою доставляли йому чимало естетичної насолоди. Змістовні музичні вечори влаштовувались у будинку на Садово-Кудринській, де А. Чехов жив з 1886 року (тепер це будинок-музей). Тут у виконавстві талановитого віолончеліста М. Семашка звучали твори П. Чайковського, Г. Форе, К. Сен-Санса, Д. Поппера, К. Давида; фортепіанні прелюдії Ф. Шопена натхнені виконував брат письменника — Микола Павлович; бажаним гостем був Петро Шостаковський — відомий піаніст і талановитий диригент, учень Ференца Ліста.

14 грудня 1888 року в Петербурзі А. Чехов вперше зустрівся з видатним російським композитором П. Чайковським. Зав'язалась міцна дружба між двома великими сучасниками. Антон Павлович і Петро Ілліч довгий час листувались, обмінювались фотокартками з дарчими написами. П. Чайковський високо цінував творчість письменника, а для А. Чехова П. Чайковський став одним з найлюбленіших митців. На знак глибокої поваги письменник присвятив композиторові збірку оповідань «Похмурі люди».

До кінця життя музика П. Чайковського чарувала Антона Павловича глибоким ліризмом, мелодійністю, народністю, високим професіоналізмом. Оселившись у своєму маєтку Мелихово, де якийсь час не звучала музика, А. Чехов жалкував. В листі від 18 жовтня 1892 року своєму другу О. С. Суворову він писав: «Недобре ось тільки, що нема музики і співів...». Та невдовзі вже в іншому листі від 1 березня 1893 року Л. Авіловій письменник радо повідомляв: «В мене всі дні грають і співають романси у вітальні поряд з моїм кабінетом і тому я постійно перебуваю в елегантному настрої».

Яскраву художню виразність, глибокий соціальний зміст, любов до природи, до рідного краю, народності, простоту й колорит-

ність мови, наспівність і музикальність, прекрасні порівняння вбачаємо в численній спадщині видатного майстра слова.

Творчий доробок письменника не змінив поза увагою багатьох композиторів. Так, його оповідання «На шалху» послужило програмною для симфонічної фантазії «Бескиди» С. Рахманінова. На текст заключного монологу Соні із п'єси «Дядя Ваня» Сергій Васильович створив романс, а Олександр Спендіаров — мелодраматичну оперу. Творчий доробок письменника не змінив поза увагою багатьох композиторів. Так, його оповідання «На шалху» послужило програмною для симфонічної фантазії «Бескиди» С. Рахманінова. На текст заключного монологу Соні із п'єси «Дядя Ваня» Сергій Васильович створив романс, а Олександр Спендіаров — мелодраматичну оперу.

За сюжетами творів А. Чехова написано ряд опер: «Роман із контрабасом» А. Дубенського, «Хірургія» М. Остроглазова, «Забудь!» І. Прибіка, «Весілля» В. Еренберга, «Відьма» Б. Яновського та В. Власова і В. Фере, «Грубія» за оповіданням «Ведмідь» Д. Араджента та інших.

Пам'яті А. П. Чехова присвячені кантати М. Пархоменка та симфонічна поема В. Юровського, а з грудня 1961 року в будинку музею покладено початок «музичним п'ятницям», де в невеликому новозбудованому концертному залі в невідомій, справді «чеховській» атмосфері звучить музика, яка в органічному поєднанні з усією роботою музею служить справі естетичного виховання. На громадських засадах тут успішно виступали І. Козловський, М. Максакова, Н. Шніллер, П. Норцова, М. Чубенко, С. Нейгауз, В. Горностаєва, З. Шихмурзаєва, І. Бочкова, О. Криса, М. Гутман та інші провідні співаки й інструменталісти.

Борис СЛЮСАР,
музикознавець.
м. Світловодськ.

У НАС В ГОСТЯХ

В січні 1985 року виповнюється 25 років журналові ЦК ЛКСМУ «Малютко». На Україні це єдине періодичне видання для дошкільнят. В «Малютко» друкуються віршини, оповідання, казки, вигадки, пісенки, скороговки. Ілюстрації до них виконують кращі художники-графіки республіки. Великою популярністю в дітей користуються постійні рубрики «Дзвіночок», «Калининні віконця», вкладки для умілих рук тощо.

Журнал — активний помічник і вихователя в дитячому садку, і молодій сім'ї.

Прочитайте своїм малютам кілька оповідок із журналу.

ЖУРНАЛ «МАЛЮТКО»

Б. Харчук

НАД ЧИСТИМ ОЗЕРОМ

Серед лісу є озеро. Воно називається Чистим, бо таке прозоре, що видно і піщане дно, і як плаває риба.

Облетіло листя. Ліс темнів і шумить. Ще не хурдєлить, а озеро замурло. Лід синьо-зелений, молодий. Сходить сонце, і Чисте озеро блищить під синім небом.

На берег вийшов гривастий лось. Підняв рогату голову, нюхав повітря й дивиться. Де б напиться?

Спустився він до озера. Вдерив копитом — пробив ополонку. На цей стук з лісу вийшла лосиха з лосеням. Лось одступився. Спочатку воду пило лосення, потім лосиха. Нарешті нагнувся і він.

Лосиха з лосеням чекали на березі. Буре горбонесе лосеня стояло на довгих тонких ніжках і зорило навкруг.

Потім лосі пірнули в хвищу.

ВІВТОРИХ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Відгукніться, сурмачі! 9.05 — Опера П. Чайковського «Чародійка». 11.50 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм «У роки випробувань». 15.30 — Виступ заслуженого колективу Вірменії — Державного квартету ім. Комітаса. 16.00 — Новини. 16.05 — Поезія М. Дудин. 16.35 — Документальний фільм «Ціна свободи». 17.20 — Веселі потіпи. 17.35 — До 80-річчя революції 1905—1907 років у Росії. В. І. Ленін. «Партійна організація і партійна література» із циклу «Твоє літнє бібліотечка». 18.05 — Мультифільм «Пригоди малюка Гіппо». 18.15 — Наука і життя. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Людина і закон. 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Динамо» (Москва) — «Спартак». 21.3 періоду. У перерві — 20.05 — На зустріч виборам. 21.00 — «Час». 21.35 — Телевістатива. А. Чехов. «Із життя земського лікаря». 22.20 — Сьогодні у світі. 22.25 — Спортивна передача.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Художній телефільм «Колова назва «Південний гімн»». 1 серія. 11.25 — Концерт. 11.40 — Шкільний екран. 10 клас. Українська література. 12.10 — «Незабутні». В. Василевська. 13.05 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Телевізійна олімпіада з російської літератури. 17.15 — Гарячий дех республіки. 17.45 — Музичний фільм «Крилата пісня». 18.00 — Пароль «Дружба». 18.30 — Звучать старовинні російські романси. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Хокей: «Солі» (Київ) — «СКА» (Ленінград). 21.3 періоду. Під час перерви — «День за днем». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Колова назва «Південний гімн»». 2 серія. 22.40 — Новини. 23.00 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Жінки. «Меді» (Одеса) — «Уралочка» (Свердловськ).

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — Документальний телефільм «Палітра пустелі». 8.35. 9.40 — Історія. 5 клас. 9.00. 13.25 — Французька мова. 9.30 — Науково-популярний фільм «Вітніські береги». 10.05 — Біологія в народному господарстві. 10.35. 11.40 — Основні Радянської держави і права. 8 клас. «Довірено народом». 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Творчість Ю. Олеши. 12.55 — Радянське образотворче мистецтво. Творчість Пастова. 13.55 — Драматургія і театр. Театр О. Пушкіна. Передача 1 і 2. 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — До шістнадцяти літ.

ти і старші. 19.00 — Служба Радянському Союзу! 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — Музичний кіоск. 20.50 — Документальний телефільм «Путини на Олі». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Старі горобці». 22.40 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Телефільм «Ваші права». 10.10 — Клуб мандрівників. 11.00 — А. Чехов. «Із життя земського лікаря».

го лікаря». Телевістатива. 11.45 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм «Соціалістичні країни». 15.30 — Концерт Казахського фольклорно-етнографічного оркестру «Отрап-сан». 16.15 — Новини. 16.20 — Розповідають наші кореспонденти. 16.50 — Веселі старі. 17.35 — Мультифільм «Королева — Зубіна Штіла». 17.55 — Пісня далека й близька. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Світ і молоді. 19.45 — До 40-річчя Великої Перемоги. Фільм «Вона захищає Батьківщину». 21.00 — «Час». 21.35 — Театральні мемуари. Народні артисти СРСР А. Степанова і М. Прудкін про народного артиста СРСР М. Хмельова. 22.25 — Сьогодні у світі. 22.40 — Міжнародна зустріч з вільної боротьби. Збірка СРСР — збірка США.

10.00 — Новини. 10.20 — Художній телефільм «Колова назва «Південний гімн»». 2 серія. 11.25 — На злободію Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка. Концерт майстрів мистецтв і художніх колективів. 12.55 — Новини. 13.10 — Грають юні музиканти. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — ЮТ-85. 17.10 — Науково-популярний фільм «Федір Федорович Федоровський». 17.30 — Продовольча програма — справа кожного. 18.00 — «Від Дніпра до Бугу». Компанійський район. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.45 — Баскетбол. Кубок Р. Корача. 1/4 фіналу. «Булівельник» (Київ) — «Олімпія Сімак» (Мілан). 2-й тайм. 20.45 — На добраніч, діти!

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Художній телефільм «Колова назва «Південний гімн»». 2 серія. 11.25 — На злободію Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка. Концерт майстрів мистецтв і художніх колективів. 12.55 — Новини. 13.10 — Грають юні музиканти. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — ЮТ-85. 17.10 — Науково-популярний фільм «Федір Федорович Федоровський». 17.30 — Продовольча програма — справа кожного. 18.00 — «Від Дніпра до Бугу». Компанійський район. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.45 — Баскетбол. Кубок Р. Корача. 1/4 фіналу. «Булівельник» (Київ) — «Олімпія Сімак» (Мілан). 2-й тайм. 20.45 — На добраніч, діти!

Л. Компанієць

У ДИТСАДКУ

Чи у вас, як у нас,
Квіти квітнуть лишню?
Чи у вас, як у нас,
Весело та втішно?
Так-так-так!
Так-так-так!
Весело та втішно.
Чи у вас, як у нас,
Музика шоранку?
Чи у вас, як у нас,

Винні до сніданку?
Так-так-так!
Так-так-так!
Винні до сніданку.
Чи у вас, як у нас,
Грають та сміються?
Чи у вас, як у нас,
Хлопчик не б'ється?
Так-так-так!
Так-так-так!
Хлопчик не б'ється.

В. Пєпа

Гусятю

Малі, пухнасті
Гусяті в ласті.
Кричать-тепочуть,
В воді хлопочуть.

Лисичко-лисичко,
Не бітай близько,
Не здумай красти
Гусят у ласті.

О. Орач

Будьмо друзі

Ліс — ні краю, ні початку,
Дні заростають кругом...
Пострічалось дівчатко
Із колючим йакоком.
— Звешай ліс? — дівча питає.
Будьмо друзі — ти і я!
А йак із переляку
Геть забув своє ім'я!

21.00 — «Час». 21.35 — Новини. 22.50 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — Науково-популярний фільм «В об'єктиві — тварини». «Воча сім'я». 8.35. 9.35 — Музика. 4 клас. 9.05. 13.55 — Шкільна мова. 10.05 — Училиш ПТУ. Фізика. 10.35. 11.40 — Історія. 9 клас. Ленін — всюди. Жовтня. 11.05 — Мамина школа. 12.10 — Загальна біологія. 10 клас. 12.40 — Музика. 7 клас. 13.10 — Вс. Випливецький. «Оптимістична трагедія». 14.25 — В. Скотт. Сторінки життя і

літ зачинателя колгоспного руху на Україні, дві Герої Соціалістичної Праці М. О. Писемного. 17.50 — Телефільм «Нарк заповідник». 18.00 — «Сонячне коло». 18.30 — Музичний фільм «Український віночок». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Художній телефільм «Трохи весняного свята». 20.05 — «Ви нам писали». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм-вистава «Ретро». 23.05 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35. 9.35 — Природознавство. 4 клас. 9.05 — Науково-популярний фільм «Арсланбоб». 9.05. 13.20 — Шкільна мова. 9.55 — Науково-популярний фільм «Керівний дух космічних апаратів». 10.10 — О. Новини. 1 М. Гоголь. 10.35. 11.40 — Зоологія. 7 клас. 11.40 — Сім'я і школа. 11.30 — Науково-популярний фільм «Холодне світло кристалу». 12.05 — П. Меріме. По сторінках творів. 12.50 — Чого і як навчають в ПТУ. «Навчальний цех ЗНУ». 13.50 — Фільм із субтитрами «Пізнання». 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Баскетбол. Кубок Корача. Чоловіки. «Будівельник» (Київ) — «Олімпія Сімак» (Мілан. Італія). 18.55 — Мультифільм «Слідство веде до молоді». 19.25 — Тележурнал «Співдружність». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Людина Земля. Веселіт 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Міколо Паганіні». 2 серія. 22.40 — Новини.

3 29 січня
по 1 лютого
1985 року

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Телефільм «Пензійонка». 9.35 — Очевидне — неймовірне. 10.30 — Фільм «Вона захищає Батьківщину». 11.45 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Сільська година. 19.20 — Метальні горизонти. Документальний телефільм. 15.15 — Фільм-балет «Сильфіда». 16.20 — Новини. 16.25 — Шахова школа. 16.55 — «...до шістнадцяти літ і старі». 17.40 — У кожному малюнку — сонце. 17.55 — Народні мелодії. 18.10 — Ленінський університет мільйонів. «Управління соціалістичною економікою». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Телевістатива «Хтось повинен». Автор Д. Гранін. 21.00 — «Час». 21.35 — Документальний телефільм. 22.25 — Сьогодні у світі. 22.40 — Незабутні музичні вечори.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт з творів Кос-Анатольського. 17.20 — «Сіва». До 50-річчя з дня народжен-

П'ЯТИНИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Телефільм «Сім'яний альбом». 9.45 — Мультифільм «Байка С. Михалкова». 9.55 — Д. Гранін. «Хтось повинен». Телевістатива. 11.55 — Новини. 14.30 — Новини. 14.45 — Людина і природа. Документальний фільм. 15.20 — Концерт радянської пісні. 15.35 — Російська мова. 16.05 — Новини. 16.10 — Співне В. Маличенко. 17.10 — Документальний телефільм «Два палких сонячних роки». 18.05 — Баскетбол. Кубок європейських чемпіонів. Чоловіки. «Гранаро» (Італія) — ЦСКА. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Мультифільм. 19.20 — Фільм «Повернення Максим». 21.00 — «Час». 21.45 — Концерт артистів Угорської опери. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.05 — Чемпіонат світу з гірськолижного спорту.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 00847.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Индекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідальний секретар — 2-46-67; відділ комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 52. Тираж 59 000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.